

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svočeri, izimši nedelje in praznike, tar velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za osnanila plačuje se od štiristopen petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopolni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilna agitacija na Ogerskem.

Volilno gibanje se je na Ogerskem začelo. Znamenja pa že kažejo, da se bodo tudi letos vršile volitve v znamenju surove sile, kakor je že na Ogerskem navada. O jednom slučaju smo že poročali, ko sta dve ženski bili žrtvi surove agitacije. Danes je pa omeniti drugo poročilo, ki prihaja iz Turčanskega sv. Martina. V Polhori so žandarji ustrelili štiri slovaške volilce in štirinajst jih pa ranili. Podrobnosti še niso znane, a že samo fakt nam dokazuje, kaka bude letos svoboda pri volitvah na Ogerskem. Še bolje jo pa osvetljuje to, da se že misli več polkov poslati na Ogersko. Vso vojaško silo bodo imeli na razpolago ogerska oblastva in jo bodo uporabljala proti opoziciji.

Deloval bude pa pri volitvah tudi denar. V Jásbányu kandiduje pravosodni minister Erdelyi proti vodju narodne stranke Apponyju. Slovanom utegne biti vse jedno, kdo bude voljen od teh dveh. V narodnem osiru sta oba jednako krivična. Tudi to se nam ne zdi čudno, da baš pravosodni minister kandiduje proti Apponyju. Tudi drugod kandidujejo najupljivnejši možje proti vodjam drugih strank. Nekaj drugega je, kar je jako značilno za to volitev. Govori se, da ima vlada že 100.000 gld. pripravljenih za to volitev. Tu se bude podkupovalo, pilo in jelo. V pijanosti bodo marsikomu razbili glavo, predno bude voljen pravosodni minister. Seveda reči ne bude mogel, da je voljen po volji naroda, marveč le po uplivu denarja. Seveda mož, ki dosti na čast drži, bi ne vsprejel takega mandata, a na Ogerskem imajo o časti in poštenju drugačne pojme, kakor drugod, zlasti v politiki. Seveda ne bude se samo v tem volilnem okraju tako volilo, temveč tudi v drugih. Porabilo se bude za volitve milijone. Seveda se bude marsikomu usiljevalo vprašanje, od kod se bodo jemale te velike svote. Odgovor na to vprašanje si bodo čitatelji pač sami naredili, le toliko je gotovo, da iz lastnega žepa ministri ne bodo krajcarja plačali.

Pri tacih razmerah pač Nemadjari nimajo upanja, da bi dosegli kak mandat. Zato pa tudi Slovaki, Srbi, Rumuni in Rusini ne postavijo svojih kandidatov in se volitve udeležijo le v onih krajih, kjer bude katoliška ljudska stranka postavila svojega kandidata. Ta stranka tudi ni Slovanom prijazna, a vendar naravnost na Slovanom sovražno stališče se ni postavila, zato jo bodo pa podpirali. Ta stranka je nekoliko podobna naši nemški konservativni stranki in nekateri upajo, da prevzame vlado, kadar propade židovski liberalizem na Ogerskem.

Druge opozicijske stranke stoje na tako Avstriji nasprotnih stališčih, da nobene ni mogoče poklicati na vladno krmilo. Zato pa sedaj ogerska vladna stranka napenja vse sile, da že v začetku to stranko ugonobi, da se iz nje ne razvije nevarna nasprotnica, posebno ker bi v nemadjarskih narodnostih imela močno oporo.

Da bude vlada dobila večino, mi ne dvomimo, ker je opozicija močno razcepljena in tudi nima tacih sredstev na razpolago, kakor vladna stranka. Vprašanje je le, če se vladi posreči, ljudsko stranko popolnoma uničiti ali ne. Če bude ljudska stranka tudi v manjšini v zbornici, utegne vladi delati velike sitnosti. Utegne se nakrat zvrtni liberalno gospodarstvo, kot se je v Avstriji 1879. leta, dasi so levičarji imeli večino v zbornici. Liberalna stranka je zgubila tla v narodu, kajti drugače ji bi ne bilo treba takega pritiska pri volitvah. Samo s silo se pa nobena stranka dolgo obdržati ne more.

Državni zbor.

— Na Dunaju, 21. oktobra.

Ministerski predsednik grof Badeni ne ve, pri čem da je z nemško levico, še danes ne ve gotovo, bode li mogoče, rešiti državni proračun pred Božičem ali ne. Levičarji so se nekako pripravljali, da to preprečijo. Že tri tedne je tega, kar je vlada predložila zbornici proračun, a proračunski odsek je doslej rešil le jedno jedino poglavje, o drugih pa se niti posvetovati ni začel. Vse okoliščnosti svedočijo, da vlada v levičarskem taboru veliko nesoglasje in

da vzdržujejo vodje navidezno solidarnost le na ta način, da dovoljujejo levičarskim poslancem iz Češke, postopati, kakor se jim zdi. Vsi opozicijski koraki nemške levice so le koncesije fronderjem te stranke. Ti fronderji so si postavili nalogo, da preprečijo rešitev vseh predlog, katere je vlada spravila pred zbornico in vzlic temu, da je grof Badeni levičarske vodje spravil na svojo stran, nadaljujejo fronderji svoje delo. To se vidi pri razpravi o domovinskem zakonu. Levičarji se trudijo na razne načine, da zavlačejo razpravo. Pri vsakem paragrafu bodo predlagali, naj se ves načrt vrne odseku. Noske je že grozil z obstrukcijo, drugi predlagajo razne premembe, a kadar nasvetuje kdo konec debate, glasujejo levičarji vedno proti temu predlogu. Kar se pri razpravi o domovinskem zakonu dela v malem, to hočejo levičarski fronderji storiti v velikem pri proračunski razpravi. Taka zahrbtna taktika sicer ni možata, ker ni odkrit boj, ali uspeh se da po njej doseči isti kakor v odkritem boju. Ministerski predsednik ve, da ima levica moč, preprečiti rešitev proračuna in ker vidi, da mu hočejo levičarji postaviti nogo, jih je dne 19. t. m. postavil pred alternativo: naj obljubijo, da rešitve proračuna ne bodo zavlačevali, sicer razpusti zbornico takoj, ne da bi od nje zahteval budgetnega provizorja. Levičarski voditelji so se takoj udali in obljubili storiti, kar vlada želi, in oficijozno so koj razglasili veselo vest, da je rešitev proračuna pred Božičem zagotovljena. Toda levičarski voditelji so generali brez armade, fronderji se mešajo malo za njih obljube in zato se še nič ne ve, kaj in kako bude s proračunom, zlasti ker so levičarji tudi v današnji seji pri razpravi o domovinskem zakonu taktično tako postopali, kakor doslej, to je, skušali razpravo kar najbolj zavleči. Kdo ve, če se grof Badeni ne veseli prezgodaj.

Pri razpravi o domovinskem zakonu je posl. Peitler dolžil ljudsko šolo, da je kriva, da hodijo ljudje z dežele mesta v in da nedostajajo ceneni kmetjskih poslov.

Posl. Dobernigg je konstatoval, da z zakonom prav za prav nobena stranka ni povse za-

Listek.

Koristen zločin.

Nekega lepega večera meseca junija sedel je oče Vulkan, kakor so ga imenovali prebivalci vasi St. Martin zaradi tega, ker je neprestano pušil, pred svojo trafiko in pušil po svoji navadi iz dolge pipe. Pierre Masson — to je njegovo ime — je bil svoj čas podčastnik, zdaj pa je živel ob svoji mali pokojnini in ob dohodkih svoje prodajalnice, v kateri je prodajal razen tobaka še vsakovrstne druge reči. Mladina, ki rada sluša pripovedovanja o vojnah in bitkah, se je često zbrala okrog njega in pazno poslušala, kar je pripovedoval o bitkah pri Solferinu in v pariški okolici, starejši občanje pa so ga čislali, ker ni nikdar dopustil, da bi se kdo v njegovi prodajalnici z žganjem opijanal, nego je vsakemu, pri katerem je videl, da se je razgrel, kratko rekel: Za danes je dovolj.

Rečeni večer je sedel oče Vulkan pred svojo prodajalnico. Hkrati je zagledal konec ceste župnika, kateri je bil po svoji navadi na potu v prodajalnico, da kupi tabaka za svoj nos. Ker sta bila moža dobra prijatelja, sedel je župnik po prijaznem pozdravu poleg starega vojaka in se začel z njim pogovarjati.

Oče Vulkan pa je bil ta dan nenavadno molčeč. Naj je župnik še tako naudušeno govoril o dobri žetvi, katero je to leto pričakovati, in o izredni rodovitnosti črešenj, stari vojak je molčal, prav kakor da ga župnikov obisk ni kar nič razveselil.

„Gospod župnik“, rekel je hkrati stari vojak, „vem, da mi ne zamerite, da me ni nikdar v cerkev ... saj za to nisem brez vere; kadar bom čutil, da se bliža zadnja ura, pošljem po vas in mirno bom stopil čez prag nebeškega kraljestva, saj nisem storil nič takega, za kar ni dobiti odveze. A neka dogodka mi je vedno v mislih in že večkrat sem sklenil, da se vam izpovem.“

„To je prav lahko“, rekel je župnik, katerega je resni način vojakovega govorjenja zelo presenetil, „saj veste, da sem vsako soboto od 5. ure naprej v spovednici ...“

„Ne ne, odvrnil je bivši vojak, „tam vam svojega srca ne odkrijem. Tudi dejanje, katero sem mislil vam razkriti, je tako, da sam ne vem, je li najboljše, kar sem jih kdaj storil, ali najgrši zločin. ... Najbolje bo, da vam je kar povem. A obljubite mi gospod župnik, da ostane mej nama.“

„Gotovo“, je odgovoril župnik. „Ako si s tem olajšate vest, da mi stvar poveste, potem govorite.“

„Bodi torej“, vzkliknil je stari mož ... a moja povest je grozna! Upam, da me boste milostno sodili! ... Torej, jaz sem — nekoga umoril!

Župnik je prestrašen skočil raz klop, a oče Vulkan tega menda niti opazil ni, kajti nabasal je svojo pipo jako mirno, jo užgal, in puhnivši od sebe gost oblak dima, nadaljeval — tako-le.

„Okoli leta 1868. sem bil že precej star vojak. Služboval sem tedaj že štirinajsto leto. Bil sem seržant in vedel da ne pridem več naprej, ker mi pisanje ni šlo posebno gladko od rok. V moji stotnji je služboval prostovoljec, kateri mi je bil všeč od prvega dne, ko je prišel k vojakom. Bil je zal dečko, plavih las in temnih očij; vedel se je nekako fino tako, da sem koj mislil: Ta postane še kaj posebnega!“

Zval se je Louis Paskal. Jaz sem ga prvi vezbal in napredoval je tako hitro, da je po šestih mesecih dosegel že višjo šaržo, nego sem jo jaz imel. A tega ni dobri dečko meni nasproti nikdar kazal. Kmalu je veljal za najboljšega podčastnika v celi stotnji. Prišlo je leto 1870. in nastala je vojna s Prusi. Pri Champignyju sem bil jaz ranjen in gotovo bi me bili Prusi vjeli, da me ni Paskal, sam dvakrat ranjen, peljal k ambulanci ... kaj čuda, da sem tega moža ljubil iz vsega srca!

dovoljna in vprašal, zakaj se vlada drži nemškega vzgleda samo kadar gre za načrte, ljudstvu neprijazne, ne pa tudi glede velikih socialnopolitičnih zakonov. Zljaj se predstavljajo mesta kot kapitalistični izkoriščevalci kmetkega prebivalstva. Ali humanitarne, šolske in druge naprave v mestih niso na korist celi deželi? Z dežele ne prihajajo samo posli v mesta, na stotine je tudi dijakov, kateri zvrše svoje študije največkrat le s pomočjo mestja nov. Meščanski srednji stan se svojih dolžnostij bolje zaveda, nego veleposestniki. Sicer pa pošiljajo tudi mesta mnogo in to omikanih ljudi na deželo in zato ni prav, če se dela ostro nasprotje mej mesti in kmetekimi občinami. Mesta se preskrbljevanju siromakov ne ustavljajo iz egoizma, nego zategadelj, ker jim v kratkem času ni mogoče dobiti v to potrebnih sredstev. Egoistična je vlada, ker hoče mestom natovariti breme, katero bi morala prevzeti država.

Posl. dr. Menger je pojasnjeval, kake razmere glede preskrbljevanja siromakov so vladale svoj čas na Angleškem in je dokazoval, da bi bila tudi v nas mesta primorana skrbeti preskrbljevanje siromakov tako, da bi bilo prava ironija. Občine, ki nimajo sredstev, bodo začele boj zoper preskrbljevanje, ako jim dežela ali država ne pomore. Dežela naj bi prevzela stroške za oskrbljevanje v bolnicah in za tiste, ki nimajo nikjer domovinske pravice. Skrbeti bi bilo za slučaj onemoglosti, skrbeti za posredovanje dela in za zavarovanje v slučaju brezposelnosti. Govornik je stavil v tem zmislu spisano resolucijo.

Poročevalec Schwarz je zavračal invajanja posamičnih govornikov in dokazoval, da tu ne gre ne za čuče ne za žide, nego za milijone tistih državljanov, katerim so sedanje razmere glede domovinstva neznesne. Apostrofiral je zastopnike nemških okrajev, da hočejo posebno domovinsko pravico za nemške okraje.

Pri glasovanju je zbornica vzprejela § 1. z veliko večino. Začela je potem razpravljati o § 2., katero določa, da zadobi vsakdo domovinsko pristojnost tam, kjer je prebival 10 let nepretrgoma.

O tej določbi se je unela daljša debata, v kateri so posegli poslanci Adamek, Götz, dr. Kopp, Tschernigg, dr. Bauer in grof Pinski in vladni zastopnik baron Schwarz. Zakonu nasproti govorniki so zopet govorili o veliki nevarnosti, ki preti nemškim okrajem, ostali pa so se potegovali za to, da naj se rok, v katerem se kje pridobi domovinstvo, zniža na 8 let.

Zbornica je potem pretrgala razpravo in na vrsto je prišel nujni predlog posl. Pernerstorferja glede prepovedi, da delavci državnih železnic ne smejo biti člani strokovnih društev železničarskih.

O tem predlogu se je unela daljša razprava. Pernerstorfer je navedel nekaj uprav nezahvalnih slučajev in zahteval, naj skrbi železniški minister, da bodo njemu podrejeni organi spoštovali drž. osnovne zakone. Levičar Marchet je podpiral Pernerstorferjev predlog. Minister Guttentberg je opravičeval postopanje železniške uprave in obljubil, da bo dal navedene konkretne slučaje preiskati. Tudi Noske je pritrjal Pernerstorferju.

Koj po kapitulaciji me je obiskal. Takrat sem mogel, opiraje se na palico, že zopet hoditi. Kako sem se razveselil, videvši Paskala kot poročnika. Na prsih je nosil križec častne legije. Veselja sem se jokal. S 25 leti je bil že postal poročnik. Bil sem preverjen, da postane kdaj še general. Njega so prestavili v Bordeaux, jaz pa sem pri svojem polku ostal še tri leta, potem pa zapustil vojaški stan. Dobri Paskal pa ni pozabil svojega starega tovariša. Vsak drugi mesec mi je pisal in vselej je priložil svojemu pismu majhen znesek za tobak.

Tako so minila leta. Ko sem pustil vojaški stan, našel sem službo kot nadzornik pri demolaranju kolodvora v Joryju. Nekega dne, ko sem skladal staro železje, čujem svoje ime. Obrnem se in vidim Paskala pred seboj. Obleden je bil civilno. Vprašal me je, če sem zadovoljen s svojo službo in kako se mi godi.

„Veste li, gospod poročnik“, sem rekel, „da vas vidim danes prvič v civilni obleki?“

„E, ljubi Peter“, je odgovoril, odslej me sploh ne boš več videl v drugi obleki.

„Kaj hočete s tem reči“, vzkliknil sem prestrašen.

„Da nisem več vojak. Slekem sem vojaško suknjo.“ (Dalje prib.)

in govoril o odpustu iz službe dunajskega magistratnega pisarja Sepperja.

Ker je Pernerstorferjev predlog dobil le navadno in ne dvotretjinske večine glasov, je bil odklonjen.

Konec seje je posl. Koblar interpeliral ministerskega predsednika zaradi postopanja celovškega okr. glavarja Mac Nevina, dr. Šušteršič pa naučnega ministra, izide li v spomin na cesarjevo petdesetletno vladanje projektovani spis, izdan po ministerskem naročilu, tudi v slovenskem in v hrvatskem jeziku.

Prihodnja seja bo v petek.

W. Ljubljana, 22. oktobra.

Protiprostozidarstvo. Pred nekaterimi leti je Francoz Leon Taxil izdal neko knjigo, v kateri pripoveduje, da je bil prostozidar in je iz lože izstopil. Potem opisal je nauk in obred prostozidarjev. Pripisuje vse mogoče zločnosti prostozidarstvu, zlasti jim podtika vse politične umore. Ta knjiga se je dobro raspečavala, posebno vsa klerikalna stranka jo je razširjevala in izkoriščala v svoje namene. Prevedla se je tudi na slovenski. Neki goreč klerikalec je na podlagi te knjige in nekaterih drugih spisov podobne vrednosti spisal več člankov za „Slovenca“, v katerih skuša dokazati, da se slovenska liberalna stranka drži prostozidarskih načel. Iztrgal je iz raznih člankov našega lista razne stavke in je po svoje zasukal, kakor je pri klerikalcih že navada. Na francoskem je potem izšla cela vrsta knjig proti prostozidarjem. V njih so se pripovedovale čudne stvari. Sam hudič obiskuje prostozidarje. V jednom spisu se hudič opisuje kakor krokodil, ki igra na klavir in hišno gospodinjjo zapeljivo ogleduje. Natančno se je opisala ženitvena pojedina prostozidarja višjih redov pri mizi duhov svatovski oblečenih. Nadalje se opisuje neko Sofijo Walder, ki je stara mati Antikristova. Pripoveduje se, kako ta deluje kot demoničen medij. Hudič jej v podobi kače z repom zapisuje odgovore na razna vprašanja. Natančno se v njej opisuje hudičev laboratorij v Gibraltaru. Popisan je hudič Asmodej, kako je prišel pridobljen rep leva sv. Marke. Še celo vrsto tacihi bedarij se nabaja. Posebno pozornost je pa zopet vzbudila knjiga o mis Vaughan, katero je nemški priobčil „Pelikan“, slovenski pa naš „Slovenec“. Na protiprostozidarskem shodu so se pa nemški duhovniki ustavili tej slepariji. Leon Taxil je zagovarjal vse kot resnično kajti videl je, da je njegov obrt v nevarnosti, a ni mogel nasprotnikov prepričati. Nemški katoliški listi so tudi skoro brez izjeme stvar označili za sleparijo. „Pelikan“, ki je spis o mis Vaughan priobčil, je priznal, da je bil zapeljan. „Köln. Volkszeitung“ je pa stvar še dalje zasledovala in dognala, da je v Parizu cela družba, ki spisuje protiprostozidarske knjige in jih razpečava. To so ljudje, ki sami ničesa ne verujejo in se razne reči izmišljujejo, da le delajo lepe dobičke. Bolj če je mistično neverjetno, lažje je dobiti kupca. Kdaj se hode pač „Slovenec“ toliko poštenega pokazal kot „Pelikan“ in priznal, da so spisi o protiprostozidarstvu, katere je bil priobčil, sama sleparija in da je vse neutemeljeno obrekovanje, kar je iz njih izvajal. Jajda verjame, da bi to storil, ker je prostozidarstvo sinilo do sedaj kot dobro sredstvo za klerikalne agitacije.

Odpust Sepperja vzbuja v dunajskih uradnih krogih veliko nevoljo proti dunajskemu protisemitskemu zveznemu zastopu. Neki shod pomožnih uradnikov je izrekel dr. Luegerju nezaupnico. Misli se sklicati shod uradnikov vseh vrst, da izrečejo nezaupnico protisemitski mestni upravi. Liberalna stranka bode seveda izkoristila vso stvar. Liberalni listi na vso moč delujejo, da odtujijo uradnike protisemitizmu.

Samostojni kolonijalni urad V Nemčiji se sedaj ugiblje, bi li ne bilo potrebno, da se osnuje samostojni kolonijalni urad, kateremu naj bi bil načelnik kak državni tajnik. Odvisen naj bi bil od državnega kancelarja le v toliko, kolikor zahtevajo unauja vprašanja. Imel bi torej tako samostojnost, kot jo ima sedaj železniški ali pa poštni državni oddelek. Potem se nadejajo Nemci, da se bolje razvijo njih kolonije in se v njih napravi red. To pač ne bode dosti pomagalo. Dokler bodo Nemci pošiljali v Afriko ljudi à la Kleist, tamošnje prebivalstvo ne bode maralo zanje. Pod ljudmi, ki znajo le ljudi trpinčiti, a nimajo nobenih pojmov o dobri upravi in narodnem gospodarstvu, se kolonije ne bode razvijale.

Protestantski duhovniki in krščanski socializem. Saksonska deželna sinoda se je te dni bavila tudi s krščanskim socializmom. Izrekla se je, da se duhovnik lahko peča z javnimi zadevami in skuša zboljšati položaj prebivalstva, a nikakor pa ne gre, da bi agitiral za krščanski socializem ali pa bil njegov vodja. Ta sklep je naperjen proti pastorej, ki smatrajo posebno za svoj poklic agitovanje za krščanski socializem in proti kapitalizmu. Proti tem agitacijam se je bil že izrekel nemški cesar.

Gotski deželni zbor. V sedanjem gotskem deželnem zboru imajo socialisti zopet skoro večino. Zato je pa vlada že malo v zadregi. Znamenito je, da so zlasti kmetke občine socialiste volile, dočim se mesta še nekoliko ustavljajo socializmu. V nekem oziru je škoda, da socialisti niso dobili večine. Potem bi bili vsaj v dejanju morali pokazati, kako mislijo osrečiti človeštvo.

Vinarska razstava in izredni občni zbor kmetijske družbe v Novem mestu.

(Konec.)

Pri četrtem vprašanji, kateri način cepljenja se najbolj sponaša, odstopi gosp. župnik Bojanec od referata, pa stavi dva predloga, naj preskrblja družba gumi za cepitev, ali naj pa trdke priporoča, katere so se jej zavezale, le dobro blago prodajati, in pa: družba naj kmetom, kar najbolj mogoče priporoča, da nove nasade široko zasajajo.

G. dr. Romih našteje osem različnih strokovnjakov, kateri so po večini prav različnega mnenja, kateri način je najboljši, vendar se nagibljejo že mnenju, da naj se zeleno in suho cepi; on sam pa priporoča še posebno takozvano cepljenje v loku (Bogenveredlung).

G. Dolenc poroča o izkušnji svojega učenca g. Sancina, ki je z najboljšim uspehom pri cepljenji pod zamaškom trto večkrat ranil, da škodljivo upljuje obilni sok lažje odtoka.

G. Bačar se nagiblje suhemu cepljenju, istotako g. Gombač.

Gospod tehnični voditelj del proti trtni uši B. Skalický priporoča zeleno nizko cepljenje, gosp. Dolenc, da se trta na stalnem mestu kakorkoli cepi, gosp. Šetina se strinja z nasvetom gosp. Dolenca, pa pozivlja gosp. Lovšina, da poroča o mahatem cepljenju, kar ta stori, priporočajoč ta način. Gosp. Gombač izrazi željo, da se v razstavi napravi model tega cepljenja.

Vsi nasveti bili so odobreni od zbora, predloga gosp. Bojanca pa jednoglasno sprejeta.

Pri peti točki, po katerem načinu naj napravi vinorejci nove ameriške nasade, vstal je kot govornik gosp. župnik Brulec, ter izjavil, da se mej prejšnjimi točkami ni hotel vmešavati v debato, da bo pa sedaj povedal o vseh točkah svoje mnenje; on pravi, da njega vse, kar se je prej govorilo, ne prepriča, temveč on se bode le svojih skušenj držal. Trdil je pa potem take stvari, da so se mu navzoči priznani strokovnjaki smejali, n. pr. ko je lipnjo in peler (gnjet) priporočal.

Gosp. pristav Rohrman se obrne proti gosp. Bralcu, češ, da se je že o prejšnjih točkah sklepalo, naj bi se preje oglašil; glede 5. točke pa se pridružuje mnenju gosp. Dolenca, oziroma gosp. Skalického, da je vinograde z ameriški trtami zasadi in na stalnem mestu precepiti, če ni cepljenk že na razpolago. Sprejeto.

Pri naslednji točki, o pomenu in napravi pravnih trtnic za podružnice in občine, govori dež. štajerski potovalni učitelj za vinarstvo Bele in priporoča napravo velikih trtnic poleg manjših.

Gosp. Rohrman opisuje korist občinskih in podružničnih trtnic, ter izrazi željo, da bi jih država in dežela podpirali. Gosp. Skalický razloži v obširnem govoru napravo in korist podružničnih trtnic. Nasvetovana resolucija, da se pospešuje naprava velikih in majhnih trtnic, se vsprejme.

Pri zadnji točki dnevnega reda stavili so gosp. udje svoje predloge. Gosp. Gombač je predlagal, naj se dajejo vinogradnikom nagrade za vzorno napravljene nove nasade, učiteljem in drugim nadzornikom trtnic pa pridelke od trtnic kot plačilo za trud.

Gosp. dr. Romih predlaga, naj se poskrbi, da bode zadostna vsota v proračunu preliminovana za brezobrestna posojila in da se napravi zaklad, iz katerega bi se takoj izplačevala odškodnina za škodo po vremenskih neugodah.

Gosp. Šetina predlaga, da se kmetijska družba potegne zato, da se posojila pravočasno izplačajo strankam.

Gosp. Rohrman predlaga, da se ustanovi v področji kmetijske družbe, slično kot obstajata ribarski in konjerejski odesk, tudi vinarski odesk, ki bi se imel baviti z vsemi vprašanji tičočih se novodobnega vinogradarstva.

Vsi predlogi so bili vsprejeti.

S tem je bil vzpored končan; gosp. predsednik Murnik se je zahvalil vsem udeležencem zbora za pozornost ob razpravah, gosp. predsedniku, oziroma odboru čitalnice pa za dvorano.

Gosp. dr. Romih se slednjič v iskrenih besedah zahvali tako osrednjemu odboru, ki je drage volje priredil zborovanje v središču dolnjskega vinogradarstva, kot tudi gosp. predsedniku Murniku v posebej za trudoljubivo in izbornu vodstvo razprav. S tem je bilo zborovanje zaključeno ob 1/3. popoldan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. oktobra.

— (Šusteršičev slovenski govor v poslanski zbornici.) O tem reklam-govoru piše „Edinost“: Dejstvo samo na sebi, da je dr. Šusteršič zapričel svoj govor v slovenskem jeziku, treba brez ovinkov pozdraviti velikim veseljem. Žal, da se nam kali to veselje, kakor hitro obrnemo pogled svoj od tega dejstva samega. S svojim govorom je dr. Šusteršič uveljavil krasno načelo. Ali kaj so načela, ako hodimo po potih, po katerih ne moremo uveljavljati istih načel. Kaj pomaga najbolj nabrušena sekira, ako je brez potrebnega — toporišča? Gospod poslanec se je postavil — saj se toli rado govori o slovenskem „radikalizmu“ — na najradikalnejše narodno stališče. A isti Šusteršič je vstopil ravnokar v isti Hohenwartov klub, ki znači poobsebljeno negacijo vsake narodne odločnosti! Isti dr. Šusteršič noče ali ne sme niti čuti o zločnem postopanju z nekaterimi drugimi slovenskimi poslanci, in vendar bi bilo tako zločno postopanje prvi in neizogibni pogoj za praktično uveljavljanje tega odločno-narodnega stališča, na katero se je akademično postavil isti dr. Šusteršič s svojim prvim govorom. To je disharmonija. V tem pogledu imajo prav oni, ki trdijo, da mora rečeni poslanec izvesti tudi logične posledice iz tega načela, ako hoče, da bodemo njega prvi nastop smatrali resnim. Prva posledica pa bi morala biti: izstop iz Hohenwartovega kluba in slovesna izjava, da se ne bode družil z nikomur — bodi konservativec ali liberal — ki ne bode prepogojno priznaval popolne in do skrajnih posledic izvedene ravnopravnosti našega naroda. Ravno mi smo že mnogo pritiskali na g. doktorja v tem pogledu, a nismo mogli iztisniti iz njega niti jednega samega zloga. Res, da nimamo posebnega mandata od njegovih volilcev, ali javno glasilo naroda slovenskega smo vendar ... in poslanec, ki nekakim suverenim ponosom prezira javna glasila, mora imeti — tehtnih vzrokov za to. Dokler torej ne dobimo od dr. Šusteršiča jasnega dokaza, da hoče odločno načela tudi izvajati odločnimi dejanji, do tedaj ostanemo skeptiki in neverni Tomaži, kakršni smo bili tudi — pred slovenskim govorom dr. Šusteršiča v poslanski zbornici. Tako je naša sodba.“

— (Trgovinska in obrtniška zbornica) imela bo v petek dne 23. oktobra t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani javno sejo. Dnevni red: 1.) Čitanje zapisnika zadnje seje. 2.) Naznanila predsedstva. 3.) Ustanovitev javne tehnične v Radečah. 4.) Obrtnje pravice mizarjev. 5.) Ureditev obrta za polaganje ceví. 6.) Obrtnje pravice tiskarn. 7.) Zbornični proračun za l. 1897. 8.) Prošnja za razširitev pravic neki potovalni pisarni. 9.) Volilni predlog za nameščenje 4 cenzorjev pri avstro-ogerski bančni filijali v Ljubljani. 10.) Načrt novele k zakonu o delavskem zavarovanju zoper nezgode. 11.) Načrt zakona glede oznanila izvira v prometu z blagom. 12.) Prošnja za dovolitev še jednega živinskega semnja v Spodnji Idriji. 13.) Razveljavljanje ministerske naredbe z dne 26. junija 1896., št. 25.221, glede vpisa pristojbin v poštne oddaje liste in poštne oddajne knjige. 14.) Uredba poštne 1 kr. za tiskovine do 10 gramov. 15.) Vprašanje, če je neki tukajšnji zavarovalni zastop smatrati za glavno agenturo. 16.) Zakon o varstvu prikrajševanja glede količine in kakovosti v prometu z blagom. 17.) Pomnožitev semnjev v Kostanjevici.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V gledališki list za današnjo predstavo Schillerjeve tragedije „Marija Stuart“ se je utihotapila pomota, izostalo je namreč, da igra važno ulogo velikega blagajnika Burleigha režiser g. Inemann.

— (Odvetniškega shoda), ki se je zadnje tri dni vršil na Dunaju, udeležila sta se izmed slovenskih odvetnikov gg. dr. D. Majaron in dr. Fr. Štor iz Ljubljane. Njuni zahtevi, da bi se v „stalno šestnajstoročje“ izvolil zastopnik slovenskih in hrvatskih odvetnikov, se iz formalnih ozirov za sedaj ni moglo ugoditi.

— (Inkorporacija Vodmata) se bo, kakor čujemo, zvršila prav v kratkem. Dotični deželni

zakonik se že tiska. Županstvo v Mostah je že računalo na to inkorporacijo in se zategadelj zadnje mesece za dotični del občine že ni prav nič brigalo. Prebivalci Vodmata so z inkorporacijo prav zadovoljni, zlasti tiste žene, katere nimajo ravno vzgladnih mož. To se da vsaj sklepati iz tega, da so nekatere žene, koj drugi dan potem, ko je naš list naznanil, da je cesar potrdil dotični zakon, prihitele na mestno policijo tožiti svoje možje in izrekale nadejo, da bo policija z njimi strožje postopala, nego sedanje županstvo. To veliko zaupanje vodmatskih ženic je za mestno policijo vsekako prav laskavo, a bolj nego to jo veseli, da imajo izvestni elementi, katerih pribežališče je bil dostej Vodmat, toliko respekta pred njo, da so ji prostovoljno zapuščali ta najnovejši mestni del, kjer se ne čutijo več varne, in se seliti drugam. Mestna občina bo, v začetku imela za Vodmat mnogo trčkov, ker bo, treba pomnožiti policijo, napraviti ceste, napeljati vodovod, skrbeti za razsvetljavo itd., na drugi strani pa ni dvoma, da je inkorporacija tudi mestu na korist.

— (Knjige družbe sv. Mohorja.) Danes so nam došle ravnokar izdane knjige družbe sv. Mohorja. Družba je izdala naslednje knjige: Koledar za l. 1897, Slovenska pesmarica, Naše škodljive rastline v podobi in besedi, Zgodbe sv. pisma in Slovenske večernice. O teh knjigah govorili bomo še obširneje, za danes le omenjamo, da ima družba letos 75.227 članov, da je torej izdala 451.362 knjig.

— (Petdesetletnica brzojava.) Po listih se čita, da so začeli dne 14. oktobra 1846 napenjati brzojavne žice ob železnici med Dunajem in Trstom. Kedo si more dandanašnji misliti, kako počesu se je ukoreninila ta prekoristna iznajdba iz leta 1833! V Ljubljano je prisopihal prvi vlak iz Celja dne 19. septembra 1849 in naslednjega leta so odprli prvi brzojavni urad (še z zvonili) v sedaj podrti Pongračevi hiši na Dvornem trgu, (kjer je bil poprej krojač Mršol). Prvi ravnatelj se je imenoval „Celerus von Geldern“.

— (Černuški most v nevarnosti.) Vled neprestanega deževja je tudi Sava silno narasla ter na mnogih krajih stopila čez bregove. Čelo starejši ljudje komaj pomnijo, da bi bila Sava kedaj narasla tako, kakor sedaj. Saveki most pri Črnučah, ki je sicer že jako čestitljive starosti, je v veliki nevarnosti, da ga derota voda odnese. Na strani proti Ljubljani se je že usedel. Promet čez most je vsled tega od včerajšnjega dne zaprt.

— (Zanimiva kazenska obravnava.) Poročali smo že, da se je vršila dne 20. oktobra pred c. kr. okrajnim sodiščem v Litiji kazenska obravnava proti župniku Ivanu Nemanicu iz št. Lamberta pri Zagorju zaradi razžaljenja gosposke in župana. Danes nam je došlo natančno poročilo o tej zanimivi obravnavi, ki nam kaže v najbolj žalostnih barvah neznosno razmerje na deželi, kateremu je kriv jedino le sedanji klerikalni sistem, tako da nam je obsojene duhovnike skoraj že smatrati za žrtve tega jmnaloženega sistema. V župniji šentlambertskega vladal je do pred kratkim najlepši red mej občani in župnikom. Ko pa je prišel novi župnik Ivan Nemanic, napočila je nova doba. V svoji vsegamočnosti si je ta župnik odtujil simpatije vseh občanov, in prišlo so na župana Grošlja pritožbe, da novi župnik tudi pri razdelitvi ubožnih denarjev zaniško postopa. Župan Grošelj je vled tega napravil na c. kr. okr. glavarstvo v Litiji ponižno prošnjo, naj župnika opominja, da ubožni denar redno razdeli. Glavarstvo poslalo je ta dopis župniku, naj se o njem izjavi. Ta dopis vrnil je župnik na glavarstvo s sledečim neverjetnim dopisom: „Slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Litiji. — Notranja skrajna nesramnost šentlambertskega županstva se je videla. Zaačilno pa je, da slavno c. kr. okrajno glavarstvo pošlje tako bornirano neumnost zur Aeusserung, ko ni nikjer niti v Avstriji niti na Kranjskem najti postavne določbe, da bi moral župnik od župne ubožnice račun dajati občinskemu biki. R. (rimsko) k. (katoliško) cerkveno upraviteljstvo v šentlambertu 25. septembra 1896. Ivan Nemanic l. r.“ — Ta dopis prišel je na znanje c. kr. deželni vladi in ta je ukazala, da se vsa zadeva izroči sodišču. Tako je prišel župnik Nemanic na zatožno klop. Pri obravnavi je bil začetkoma jako dobre volje, se je vedno smehljaj in tudi hladnokrvno izjavil, da se čuti krivega, da pa v imenovanih besedah ne razvidi nobene razžalitve, in da z besedo „občinski bik“ ni razžalil župana. temveč, „da je hotel le vse a d a b s u r d u m speljati!“ Izgovarjal se je, da je imel v mislih štirinogatega občinskega bika, moral je pa na vprašanje pripoznati, da v občini nobenega štirinogatega občinskega bika ni. Dokazalo se je pa župniku Nemanicu, da pod besedo občinski bik nobenega drugega ni imel v mislih, kakor starega, obdespoštovanega župana šentlambertskega, in da to sledi že iz tega, ker je v zadnjih časih proti županu z enakimi psovskami oblastno postopal. Župan je namreč potrdil, da ga župnik že precej časa zaničuje in da ga, kadar ima pri njem opraviti, psuje z besedami: „goljuf, lump“ ter se nad njim s tem maščuje, da pisma, namenjena županstvu, ki pridejo s pošto torbo v župnišče, nalašč pošlje nazaj v daljno Zagorje, kjer jih mora županstvo zopet iskati. Tudi to se je dognalo, da župnik Ne-

manič kar javno svoje ovčice zasramuje, in se je v neki gostilni izrazil: „vsi pavri so biki“, na kar mu je neki posestnik odgovoril: „vi farjiste pa hudiči“. Okrajno sodišče spoznalo je župnika Ivana Nemanica krivim razžaljenju gosposke in župana ter ga obsodilo na 100 gld. globe oziroma 20 doij zapora, nvaževaje izvanredno množico obtožnih okolščin. Ko se je razsodba razglasila, zapustila je župnika Nemanica dobra volja in postal je tih in blede. Morebiti je vsaj za trenutek spoznal žalostni položaj, v kateri je prišla naša duhovščina vsled sedanjih razmer in morebiti se mu je vsaj za trenutek vzbudila želja, da bi se vrnil oni časi, ko še nismo imeli onega moža v Ljubljani, kateri je uničil tesno in lepo vez, ki je svoje dni jedinila duhovščino in narod.

— (Novo pošto) dovolilo je trgovinsko ministerstvo za občino Radomlje in nje sosedna občine Volčji Potok, Rove in Holmec s poštним uradom v Radomljah.

— (Velikovška šola.) Za slavnostno otvoritev slovenske šole družbe sv. Cirila in Metoda v št. Rupertu tik Velikovca se delajo velike priprave in bode to pravi narodni praznik za vse koroške Slovence. Šolsko poslopje, zidano po načrtih bivšega mestnega inženjerja Hanuša, je lepa dvonadstropna hiša, katera nosi na čelu pomenljivi napis „Narodna šola“, na pročelju pa stojita pobarvana kipa sv. Cirila in Metoda. Na velikovski šoli, katere prvi razred se otvori letos, bodo poučevale šolske sestre N. Žizek, C. Šijanec in O. Sekolec.

— (Državnozbornska volitev v goriških mestih in trgih) utegne postati prav zanimiva. Lahki agitujejo močno zoper grofa Attems. Tudi goriški Lahi so se že izrekli zoper njega. Ako se Lahi razcepijo, bodo morda odločili izid volitve — Slovenci.

— („Brivec“.) Tega humorističnega lista je izšla druga številka. Vs-bina je kaj mnogovrstna.

— (Velikanske povodnji) je prouzročilo zadnje deževje na Primorskem. Vse reke so nenavadno narasle, zlasti Soča. Pri Solkanu je ugasnila električna razsvetljava v tvornicah, da so morali z bakljami svetiti pri reševanju blaga. Pri Pierisu (slovenski bi se reko Kamnik) blizu Ronkov je Soča poškodovala novi železniški most. V Trstu so se valovi zagnali čez obalo in pomole ter preplavili nižji del mesta, da je bil promet zaprečen. Isto tako je bilo na Reki. Tudi na Koroškem je v mnogih krajih voda stopila čez bregove.

— (Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) javlja, da priredi v soboto, dne 24. oktobra v gostilni „zum Walden Mann“, Jakomini-gasse, svoje prvo redno zborovanje s sledečim vzporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo upraviteljevo. 4. Vzporejem novih udov. 5. Slučajnosti. Gostje dobro došli.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi v ponedeljek 26. oktobra t. l. svoj I. redni občni zbor v tekočem zimskem tedaju. Lokal I. Reichsrathstrasse, „Katholischer-Resourse-Saal“. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

* (Umor s peresom.) Dva učenca obrtne šole v Budimpešti sta se včeraj po navadi vseh šolarjev nekaj časa pehala in lasala, naposled pa se resnično spopadla. Starejši od njiju je mlajšemu zabodel pero v trebuh. Zdravniki so pero sicer hitro odstranili, a kri je bila že zastrupljena in deček je umrl še tisto uro.

* (Zunanji in domači sovražniki.) Nemški cesar Viljem je pred kratkim prisostvoval zapriseženju mornarskih novakov v Kielu. Seveda ni zamudil, spregovoriti pri tej priliki nekaj primernih besed o zunanjih in o domačih sovražnikih. Ko je ogledoval novake, naletel je na bavarskega korenjaka. Vprašal ga je, od kod da je. „Iz Miesbacha, Velečanstvo“, je odgovoril novak. Cesar ga je potem vprašal, če vé, kateri so zunanji sovražniki nemške države. „Rusi, velečanstvo“, je rekel Bavarec. „In domači sovražniki?“ vprašal je cesar. „Prusi, velečanstvo“, je dejal bavarski korenjak in se zelo začudil, da se je cesar nejevoljno od njega obrnil.

* (Usoda nemškega pisatelja) je danes še prav tako žalostna, kakor pred sto leti. Nemški pisatelj, izvzemši nekaj spekulativnih literarnih obrtnikov, so še vedno siromaki. Dočim si količkaj nadarjen francoski ali italijanski pisatelj lahko zasluži precejšnje premoženje, mora nemški pisatelj stradati in se mu gudi skoro tako, kakor pisatelj najsiromašnejših narodov. Za nemški narod to ni častno. V Blasewitzu blizu Draždan je znani pisatelj dr. Eulenburg zastrupil sebe, svojo ženo in svoje tri otroke, ker ni zaslužil toliko, da bi bil mogel živeti.

* (Čudna sekta.) V Vzhodni Rumeliji je neki prismojenec ustanovil novo versko sekto. Ta sekta ima v mesecu maju svoje „bogosluzje“. Takrat napravi veliko grmado, a ko ta zgori, skoči prorok ali prorokinja na žrjavico in skače bosonog po njej toliko časa, dokler trajajo molitve zbranih vernikov. Potem si hladi noge na travi, katero so verniki v ta namen polili z vodo.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala: **Za družbo sv. Cirila in Metoda:** Gdčna. Dragica Obersnelova v Divači 5 kron 60 vin., nabrane moj člani divaškega bralnega društva. — Živeli rodoljubna nabiralka in darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Knjižnica za mladino“. Šele dve leti izbaja ta „knjižnica“, a že je prinesla slovenski mladini lepo vrsto jako primernih spisov; veliko je vredno tudi to, da so vsi snopiči trdno vezani. Ali dasi je cena bogatelno nizka — le 20 kr. za vsak snopič s poštno vred — vender je letos komaj 500 naročnikov; ako se do konca leta število ne pomnoži, bo znašal deficit okoli 1400 gld. Pri tolikem deficitu pa podjetnik ne bo mogel iti dalje in „Knjižnica za mladino“ s koncem decembra preneha izhajati. Na slovenskem učitelstvu in rodoljubnem občinstvu je zdaj vrsta, da priskočita na pomoč temu velevažnemu podjetju. Proti koncu leta delajo županstva proračune, a v njih naj ima tudi „Knjižnica za mladino“ primerno mesto. Ob sklepanju bilanc pri naših posojilnicah naj se rodoljubi spomnijo mladine svojega kraja s tem, da naroče na račun posojilnice vsaj vsakemu razredu po jeden letnik. Na tak način dosežemo obojni namen, t. j. „Knjižnica za mladino“ pride v roke slovenski mladini in obstane, kaj bo zagotovljen. Prosimo, da bi gg. učitelji in drugi rodoljubi nvaževali ta naše besede.

Brzjavke.

Dunaj 22. oktobra. Včeraj je bil v Hernalsu volilni shod, na katerem je kandidat princ Liechtenstein priznal, da so dunajski Slovani velevažni zavezniki krščanskih socialstov, a slovanskih šol da jim vzlic temu na Dunaji ni dati. V slovanskih krogih je ta izjava obudila ogorčenje.

Dunaj 22. oktobra. Predsednik najvišjemu vojaškemu sodišču podmaršal Watek je danes dopoldne na cesti umrl.

Bari 22. oktobra. Po cerkvenem opravilu je bila v baziliki maša, kateri sta prisostvovala prestolonaslednik in princezinja Helena s spremstvom. Popoldne je bil na ladji „Savoia“ diné, na kateri so bili povabljeni javni funkcionarji. Zvečer ob 10. uri se je knez Nikola z rodbino odpeljal v Rim.

Berolin 22. oktobra. Tukajšnji list „Die Welt“ je javil, da je carjevo napitnico prouzročil najvišji dvorni maršal grof Eulenburg, kateri dela zoper ministerstvo unanjih del in v interesu angleške vlade. Sodi se, da je ta vest prišla v javnost po uplivu visokih dvornih krogov. Cesar je takoj ukazal aretovati vse prizadete žurnaliste, drž. kancelar knez Hohenlohe pa je vložil v imeni drž. tajnika Marschalla tožbo radi obrekovanja, ker je rečeni list trdil, da je njegov članek drž. tajnik Marschall inspiriral. Dvorni krogi se boje velikega škandala.

Rim 22. oktobra. Danes dopoldne ob 11. uri je dospel črnogorski knez Nikolaj z rodbino sem. Na kolodvoru sta ga pričakovala kralj in kraljica in njega in vso rodbino presrečno pozdravila. Vzprejem je bil sijajen. Navzočni so bili vsi ministri in generaliteta. Mesto je vse v zastavah, žal, da je vreme dvomljivo. Na potu od kolodvora v Kvirinal je nebrojna množica kralju in kraljici, knezu Nikoli in prestolonasledniku ter princezinji Heleni prirejala najpristronejšje ovacije.

London 22. oktobra. „Daily Chronicle“ javlja iz avtentičnega vira, da je bila alijančna pogodba mej Rusijo in Francijo podpisana že l. 1893., da je pa ta pogodba le vojaška konvencija za slučaj, da je bila jedna zaveznih držav napadena in da stopi iz veljave, čim se zdrobi trozveza.

V za vojvodino Kranjsko keno.

plesalni izobraževalni šoli

se prično letošnji poučni tečaji

v torek, dne 3. novembra t. l.

Pravočasna vpisovanja za posebni in zasebni pouk odraslih, kakor tudi otrok obojega spola (začetnikov in že izurjenih) se zaradi razdelitve poučnih ur in priprave sestave vzprejemljejo **vsak dan od 10.—12. ure zjutraj in od 2.—3. ure popoldne** v mojem stanovanju v hotelu „Lloyd“ sobna št. 13.

F. W. Lang

profesor koreografije, plesalni umetnik in avt. učitelj
vesoljne estetične plesalne umetnosti.

(3188)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa Papeža zemljišče v Lopati, cenjeno 1887 gld., dne 26. oktobra in 26. novembra v Žužemberku.
Marije Čebin posestvo v Potoški vasi, cenjeno 2030 gld. in 250 gld., (v drugi) dne 27. oktobra v Litiji.
Marjete Bobnar zemljišče v Selu, cenjeno 390 gld., dne 27. oktobra in 24. novembra v Velikih Laščah.
Matije Juršiča posestvo v Jablanici, cenjeno 130 gld., dne 27. oktobra in 27. novembra v Kostanjevici.
Franceta Kalana posestvo v Zabreznici (preloženo) dne 27. oktobra in 27. novembra v Radovljici.
Frana Moravca zemljišče v Senožečah, cenjeno 569 gld. 50 kr., dne 28. oktobra in 30. novembra v Senožečah.
Janeza Ponikvarja zemljišče v Sajovicah (v drugi) dne 29. oktobra v Kostanjevici.

Meteorologično poročilo.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	732.6	7.2	sr. svzh.	jasno	
22.	7. zjutraj	731.1	7.6	sl. jvzh.	pol obl.	10.8
	2. popol.	733.9	14.1	sr. jzah.	del. jasno	

Srednja včerašnja temperatura 8.4°, sa 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. oktobra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	20	
Avstrijska zlata renta	121	80	
Avstrijska kronska renta 4%	101	20	
Ogerska zlata renta 4%	121	45	
Ogerska kronska renta 4%	99	20	
Avstro-ogerske bančne delnice	943		
Kreditne delnice	367	25	
London vista	119	90	
Nemški drž. bankovci na 100 mark	58	80	
20 mark	11	76	
20 frankov	9	53	
Italijanski bankovci	44	42 1/2	
C. kr. cekini	5	66	

Dne 21. oktobra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	143	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	25	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	196	75	
Ljubljanske srečke	22	75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	—	
Tranway-drust. velj. 170 gld. a. v.	479	—	
Papirnat rubelj	1	27 1/2	

Učenec

z dežele vzprejme se takoj v večjo trgovino z mešanim blagom. — Ponudbe vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“.

(3136—2)

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov

v vseh barvah

(2911—15)

priporoča

Karol Recknagel.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-243)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Grunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Solnograd, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenc, Gurth, Genuvo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Rudejvice, Pizenj, Marjino vaze, Hob, Francove vaze, Karlove vaze, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Planja, Budejvice, Solnograda, Linca, Steyra, Grunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Planja, Budejvice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genuvo, Gurth, Bregenc, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Solnograda, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

Ljubljana **G. FLUX** Breg št. 6

išče najnu: kuharico in dekle za pomivanje za penzijo v zimskem zdravilišču, izvrstni službi; točaja (izkušen mesar ima prednost) in hotelsko hišino za železniško restavracijo; blagajničarico za Bosno; natakarico za Zagreb; hotelsko kuharico za Ljubljano. Več čednih, močnih deklet, za vsako delo porabljivih, se priporoča. (3137)

Mesto učenca

se išče za 15 let starega, močnega in poštenega dečka iz narodne rodovine. Dečko je z dobrih uspehom dovršil II. gimnazijski razred in je zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in v pismu. Deček bi bil jako pripraven za kako prodajalnico ali kot mizarski ali ključavničarski učenec. — Naslov se izve pri upravništvu „Slov. Naroda“. (3140)

Nemška vzgojiteljica

ki govori gladko francoški, angleški in italijanski (inozemka) želi mesta k 1 ali 2 otrokoma na Kranjskem ali Primorskem. Ima najboljša spričevala o večletnem svojem delovanju.

Ponudbe pod **G. L. H.** 11 upravništvu „Slovenskega Naroda“. (3132—2)

300 hektolitrov finega mošta

prodaja se takoj

pri (3128—4)

upravitelstvu posestva Dugoselo pri Zagrebu.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja želodčne kapljice

krepčujoče, sleze raztapljajoče, odvajajoče, čistilne in tek vzbujajoče

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 ducati 4 gld. 80 kr.

prodaja in razpošilja na vse kraje sveta s prvo pošto:

(3064—4)

Lekarna Trnkóczy, Ljubljana.

„ Trnkóczy, Dunaj, Margarethen.

„ Trnkóczy, Dunaj, Landstrasse.

„ Trnkóczy, Dunaj, Josefstadt.

„ Trnkóczy, Gradec, Štajersko.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.